Sleep Tight Stories
© 2020 Quarto Publishing plc

First published in 2020 by QED Publishing,
an imprint of The Quarto Group.
The Old Brewery, 6 Blundell Street,
London N7 9BH, United Kingdom.

Моята голяма книга с приказки
Книга 5
© Издателство „Фют“, 2021

1528 София, ж.к. „Дружба 1“, бул. „Искърско шосе“ № 7
Търговски център „Европа“, сграда 6, тел. 02 8078580

Превод Екатерина Иванова

Тази книга е предмет на авторско и търговско право на здателя. Използването на текста и оформлението без съгласието на издателя е забранено. Продаването, препродаването, заемането, наемането и пускането в обращение по друг начин, освен по начин, определен от издателя и закона, е забранено.

ISBN 978-619-199-621-6

Отпечатано в Китай

Съдържание:

Камъкът, който изпълняваше желания 3
Приятели завинаги! 27
Най-красивото цвете 49
Колко е часът, Уили? 71
Албърт и Сара Джейн 93
Дом, сладък мой дом! 115
Чоки, случай ме! 135
Как трябва да плуват полярните мечки 155

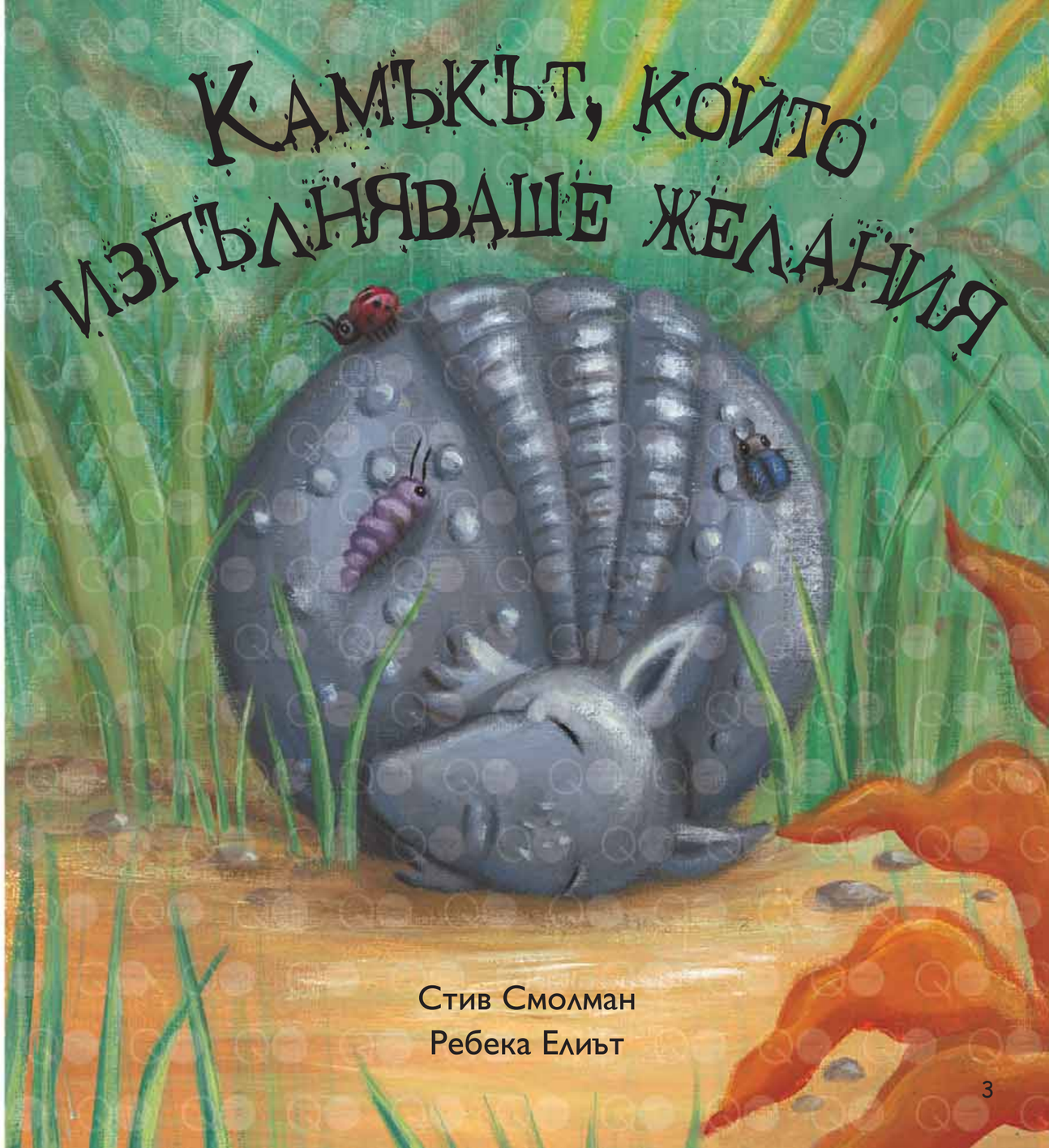

Броненосецът живееше край блатото.
Беше самотен и много искаше
да си намери приятел.

Но когато някой се доближаваше
до него, броненосецът се свиваше
на кълбо и не помръдваше, докато
новодошлият не си тръгне.

Един ден на брега на езерото дойдоха мишлето, маймунката и фламингото.

– Хайде да играем на криеница – предложи мишлето.

– Не искам, защото аз винаги губя – намръщи се фламингото.

– Знам на какво да играем! **На водна битка!** – викна маймунката, бутна фламингото във водата и скочи след него.

Мишлето не можеше да плува, затова се намуси и седна намръщено върху един камък, който му се стори удобен, интересен и приятен.

– Ах, защо нямам басейн! – пожела си то. – Тогава и аз щях да си играя във водата.

Дом, сладък мой дом!

Карълайн Питчър
Джени Артър

Под живия плет имаше голяма зелена кофа с дупки отстрани и вода на дъното.

В кофата живееше зелен жабок с големи ококорени очи. Казваше се Жабчо.

Един горещ ден Жабчо седеше на хлад на дъното на своята кофа, обливаше се с водата и се чувстваше прекрасно.

Не щеш ли, изведнъж кофата **се размърда** и Жабчо видя как една **голяма ръка** стисна дръжката. Над главата му забумтя **силен глас**.

Тая вехтория трябва да се махне от тук.

– Тогава и аз се махам! – изквака Жабчо, изскочи от кофата и тръгна да си търси нова къща.

Жабчо доплува до голям лист от водна лилия,
намести се върху него и удивено се огледа наоколо.

– Какъв късмет! – изквака
той. – Най-после си намерих
добро място за живеене.
Точно като за мен!
О, дом, сладък мой дом!

Чоки, слушай ме!

Стив Смолман
Гили Маклийн

Тоби беше куче късметлия. Неговите
стопани бяха отлично обучени.
Те го водеха на разходки...

...гъделичкаха го по корема...

...позволяваха му да лежи на дивана,
а от време на време дори му даваха наденички.
Да, животът беше прекрасен!

Така беше, докато не се появи Чоки.
Той беше мило и пухкаво кученце.
Тоби обаче не го хареса.

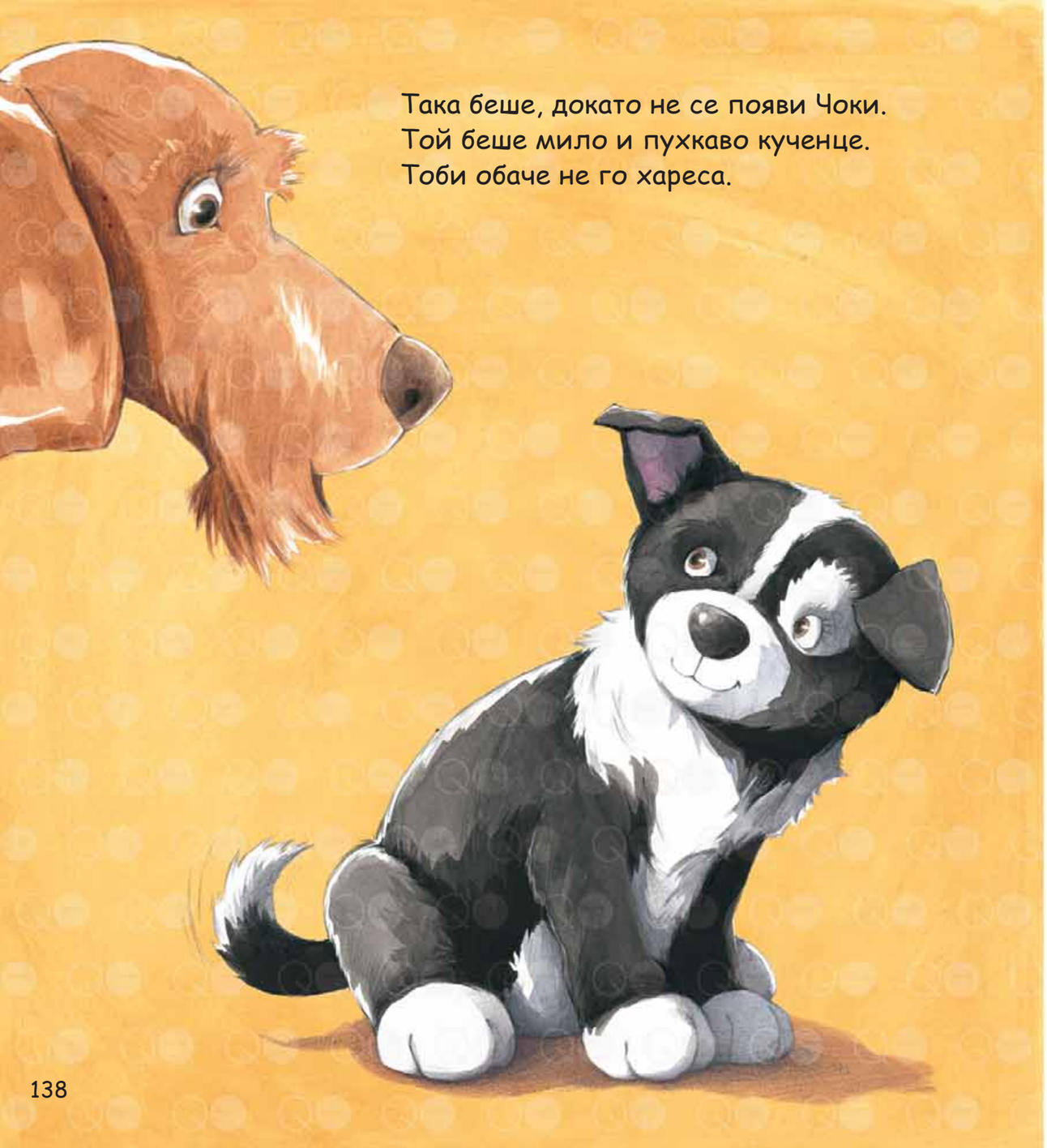

Чоки изтича към Тоби и замаха с опашка.
Тоби му изръмжа и залая.

Тогава стопаните му го смъмриха и го изпратиха
да се прибере в кошчето си. Тоби беше много нещастен.

Тоби се отпусна уморено в своето кошче. Чоки забрави всички уроци и също се вмъкна в кошчето.

Но преди Тоби да успее да изръмжи, стопанинът му го почеса зад ушите и се усмихна.

– Добре, Чоки! – прошепна Тоби. – Може да останеш тук.

И само след миг двамата – малкото куче и голямото куче, вече спяха, сгушени едно в друго.

Как трябва да плуват полярните мечки

Дейвид Бедфорд
Карън Сап

Полярният мечок Алфи обичаше водата.

Той можеше да се носи върху нея тихо като гърбат кит.

Можеше да се превърта презглава като голяма и пухкава **снежна топка**.

Можеше и да плува, но досега беше плувал само в **детския мечешки басейн**.